

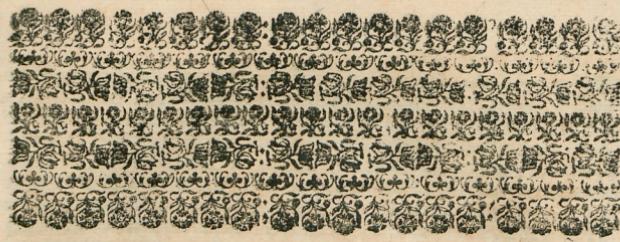
2.
69
gutten pfen

DELICIÆ TORGENSES
 IN
**ACTU
 ORATORIO-VA
 LEDICTORIO**
 Hora I. d. 9. April. M. DCCVL
 Repræsentata
M. GODFR. STEINBRECHERO
 Rector.

Esteris JOH. ZACH. HEMPI.

Propositio. Apud me. Vnde propositio. Propositio.

Musicæ AVARIA Director.

Umane fortis stabilitas sicut exigua, qvini nulla est: Ita regiones urbesque ipsas, non homines tantum, mutationibus obnoxias esse maxime, palam est. Roma à Sordidis principiis ad eum pervenit florem, ut alias inter urbes caput suum extulerit tantum, quantum levata inter viburna solent cuprofici. Contra urbem Antverpiam in terrarum orbe pauca admodum pares magnificientia ac dicituriam abundantia erant; cum vero urbs Antwerpia cladem fuisse commerciis florere coepit, illa florem suum non minus post amitteret, ita tamen generatio recte alterius corruptio dici queat. Sic belizia, hac & illa aube devastata, alteri dare suum incrementum confortat. Moris in urbe Donaverda ad Danubium sita, nixis & discordiis urbis illa ab Imperatore R. proscripta se liberata fuit, per integrum seculum privata cervices jugo Bavario submittente cogebatur; postmodum autem, bello à Bavariis infelicer gesto, libertati sua restituta illam hunc, in novellis super legimus, sic idem bellum florserit in urbi Augusta Vindelicorum ornamenta sua, qz Monachium Mars deportaverat, haud sapidem reddidit. Nibiscum habitemus. Urbis nostra Tongensis faciem hadieram ad pristinum florem comparantibus non incepit notissimum illud exclamandum est: *Troja (Torga) fuit tot adiutor ruderis extra urbem.* ante oculos perspicere, tota fuit, quod Luburia illi ipsam urbem adiutor numeris superaverint. Nihil jam dicant annis hac de re dicens provicia mandata est: de mercatura panni ac cerevisie olim hic loci florentissima. In bellum pestilemque vulgo transferunt causa, sed rectius in incolarum culpam nexamque devolvi eneretur, qvibus DEUS. De gloriis in regnum vindicem, post inde Circum voluptratis poculum haustum, amarum propinare coepe ipso ipsis a feliciter via ad frugem meliorem revocare convevit, id quod Dresden in splendidissimo Gigantum Theatro, jam in cineres, dolos redacto, de tripode qua dictum predictumque huic civitati fuit, cui eleganter deinde loco lemmatizat: Ahenum, in quo byne cum aqua & lupulo commiscebatur, addita epigraphe:

MISCET AMARA DULCIBUS, qua cum explicatione hac annexa:

*Ut dulci Iupulum Cereri commisces amarum,
Pocula grata parans ingeniosa sita:
Tempora temporibus sic miscens suavia acerbis:
Ne purerant, sagito temperat orbe DEUS.*

Quamvis autem civitas haec parte non minima floris sui deflita sit, neque tamen non DEO O. M. acceptum ferimus, quod eas delicias, omnibus Arabum thesauris longe pretiosiores, ac praestantiores, in hunc usque diem farta testasque nobis servare volent, orthodoxam nimurum religionem, justitiam sanctam, Ecclisiare.

clesiam cum schola florentem, eamque in arce regia adeo puram, ut superstitionibus papalibus nunquam polluta fuerit, quippe quae ab Electore Friderico, glorioso fons memorie, Anno 1544, exstructa, & vero De cultui primum a beato Luthero consecrata, quae de loquitoris inscriptio prope aram sacre hujus ecclesie, tabula incisa. Quid de aeris locique hujus latitudinibus atque amplitudine, principes non raro personas ad se allicientes, dicam? quid de aedib[us] elegantissima structura; quid de arce regia curiaque splendidissima dicam, quae de re eleganter a Philippo Melanchthon in duplice Epigrammate in urbem Torgensem adumbrat, dicere juvi sunt, nonnulli ex perorantim ordine. Jam ad eas tantum delicias, quas civitas haec bene constructa schola capit, provoco. Evidenter imperita plebs, ex rebus ad vitam delicate jucundevit agendam sua haurit voluptates, nec pauci scholas has earumque Magistris id est fastidunt atque contemnunt, quod hos & illes indies in conspectu habent, & sumptus exiguo, vel etiam nullo prolixi informandæ impendere necessi habent, ore nasoque iuspensoe alias scholas, longe hinc diffitas admirantes, predicantes. At vero sicut parentes, qui longo locorum intervallo a nobis disiuncti, magno cum sumpto & itineris molesta ad nos accedentes, fidei nostra committunt liberos suos, non fatigari non poterunt, quanta felicitate quantisque delicias civitas illa gaudeat, in qua bene formata schola floret: Ita necculo anno scholis encomia sua defuerunt. Scholam appellat Cicero sapientiam officinam, & bonarum artium mercaturam, Xenophonī πραγματα καλων. Egregium illud communum est, quod scholæ illustri Servitina inscriptum est:

Salve Musarum spes, & pietatis asylum,
Quo forent urbes præfide, rura, soci.

Illustris schola Amstelodamensis inscriptio hac est: Eruditæ pietati. Nec ii à vero aberrant, qui scholas Seminaria Reip. esse judicant. Proinde Hieron. Wolfius Comment. in Lib. I. Offic. Cicer. Quid, nisi schola aliud est, nisi parva quadam & imboata Republica? Et quid homo est, qui scholam ne a limine quidem salutavit? pecus est, recte Philosophus; sicut contra doctrinam excusus pulcherrimus est animal, ut ait Socrates. Socratem hunc cum aliquando obyvum haberet Xenophon, ex eo querens: ubinam locorum boni prolibe homines fierent, responsum accepit: Severe & dñe, eumque in Scholam deduxit Socrates. Hinc rectius cuiuslibet scholæ, quam Delphico templo inscripsi posset: Hic sunt homines. Quare cum DEUS pro singulari sua in mano urbem bonitatem, ex schola Hippocrate hauriendas delicias has huic civitati clementer concederet; easdem quilibet mente grata agnoscit, nemo nisi ingratius & cerebros despicatur habet. Quod attinet ad foundationem scholæ nostræ, scriptis probabis patet: Qued eadem A.C. 149. ex regione templi B. virginis juxta Electorale eqvile olim edificata fuji, quas ades à Nitschvizianis nobilissimus DN. Johanni Abraham Gersdorffhereditarius in Kreuzberg, Tempore principis eius, Rudera Scholæ & vestigia in parietibus, quibus inclusi sunt fortis, extitisse, scribit B. M. Jacob Reckmannus schola hujus Rector meritissimus, & imagines variis coloribus & veribus adscriptos, antequam deleretur. Anno 1670. se legare futuram & anportasse, alacribi scribit. Primus schola Rektor fuit Magist. Schmidtinus Canonicus Freibergæ, sub cuius modogramme schola pontificio fermento adhuc corrupta, tandem vero purgata & reformata fuit. Rectore in primis M. Marco Crodelli, Vinariensi, viro piis ac eruditis, quem B. Lutheru amicissimum fuisse inde confit, quod Megalander hic libros suos Viterberga ipsi misit; uti videndum est existet, quem Cl. M. Jacob, Thomasius, Savardus, ille Professor olim Lipsiensis anno 1671. d. 14. Martii, Bibliotheca Torgensis inheruit dono datum, cuius titulus: Suppeditatio Annorum Mandi D. M. Lutheri Vitæ.

Georg. Rhau, anno 1545. Notatus digna sunt, quae ipse B. Lutherus suam manu bellò huic inscriptis verbis

M. Marco Crodelli formatoris pueritiae Christianæ
Tutoris, suo fratri charissimo

Mart. Luther DD.

Oqvan.

¶ Quantus tanti Viri in schoiz pulvorem amor atque affectus! Tandem antiqua
Scholæ sedes translatæ effin eum locum, in quo per Deigratiæ hodie tutæ est, ni-
mirum in Monasterium hoc, quod olim claustrum, Franciscanorum fuit, quibus
anno 1515. expulsi, placuit Serenissima Elecione locum hunc schola consecrare,
quem etiam Multidie 4 Martii 1557. Rectore Johanne Mosero Argentinensi, Ista-
bundæ occuparunt hodieque possident felicissimè. Evidem tempore B. Luthe-
ri, incrementum scholæ deforece cepisse ipse Megalander concurrit, in culpa
eis in Traperologis scribens partim civium ac parentum in scholam ejusweise Ma-
gistros ingratam mentem; partim ipsos discipulos, quinamis mature cum Bedalo
e schola evolent. Et sine e Catalogis, quos conquerire licuit, perspicimus, viii
et octodecim discipulos in primæ classi subfiliis hæc sile. Sed hæc schola nostra
ejusque Rectoribus ceterisque Praeceptoribus, qui ante & postreformationem ipsi
præfuerere, alio loco & tempore. In presenti gratias DEO, optrimo illi scholæ
Patrono agimus immortales, quod hanc Mularum sedem ab omnium malorum ac
invidorum mortis clementer defendit, & floride felici restituit, ut, sicut haud
ita dudum, intra anni spatiū, tringita e pectus discipuli bona cum pace ac venia
a nobis in Academiam dimisi sunt, ita & jam unius mensis spatio, septendecim &
Mulas nostras, in Academica castra commigrandi veniam adepti sunt, & qvorum nu-
mero sunt sequentes bona indolis ac spei juvenes:

I. JOH. GEORG. PESCHELIUS, Gorlavicien. Misn. qvi
Generatim theatrum orbis Europæ, qvæ regnorum prosperum & infelicem sta-
tum representabit.

II. GEORG. ANDREAS HERMANN, Torgensi.
De Europe gentis inde ac morib' dicet.

III. GODFR. CHRISTIAN. BEUTNITHIUS, Prioraviæ-Saxo.
De Saxonum antiquorum genio & morib' verba faciet.

IV. JOHANN. GEORG. TRAUTMANN, Belgræ-Misn.
Saxoniz originem, ac statum antiquum & hodiernum ostendet.

V. GODFRID. FROSTIUS, Torgensi.
Patriam urbem Torgaviam commendabit.

VI. JOH. GODFRID. KÜCHLERUS, Torgensi.
Depatria schola, Ecclesiæ in primis, dicturus est.

VII. JOH. CHRISTIAN COPPIUS, Graefenhainæ-Saxo.
Curiam Torgensem fistet.

VIII. AUG. THEOPH. KUPFERIUS, Zeichenhus-Misn.
Græce de juventute in scholis rite educanda declamat.

EPILOGUS.
Prædicta singulari DEI in scholas benignitate, suo & commilitonum nomine gra-
tias ager decentes nobilissimis Scholæ Ephoris, Patronis, ceterisq; Mularum Fau-
toribus, qui ut honorificæ sua præsenta Actum hunc condecorare ne dede-
gnentur, officiosissime a nobis rogitantur. Dab. è Torgensi

Lyceo VII. Eidu. April. A. Q. R.
M. DCCVI.

78 M 437

TA → DL

kein Rest.

nur 51. Stk veranlagt bisher

WPA

DELICIÆ TORGENSES

IN

CTU.
ORIO-VA-

ICTORIO
April. M. DCCVL

Repräsentata

TEINBRECHERO
Rector.

FORGE,
H. ZACH, HEMPI,

MICET AMARA

Etas sunt expositioe faciamusque:

Farbkarte #13

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	B.I.G.	Black

